

օրերին՝ առաւօտեան ժամը 9-ից մինչև երեկո- վայ 1-ը, իսկ կիրակի օրերին՝ ժամը 9-ից մինչև 12-ը:

Ինչպէս յայտնի է, հիւանդանոցը արդէն ու- նի առանձին բժշկի (տեղացի երիտասարդ բժ. Յար. Այվազեանի), մի ուսուցիչը և 4 մահ- ճակատներ: Այս մահճակատները աղքատ հի- ւանդների համար ձրի են, իսկ միջոց ունե- ցողները վճարելու են ամսական 15 ռուբլի: մի վճար, որ շատ չափաւոր է և տմեկնող հա- մար էլ ձեռնտու է: Հիւանդանոցի ընդունելու- թիւնը բժշկի մօտ՝ չբաւարանում համար ձրի է, իսկ միջոց ունեցողները կամաւոր տուրք պէտք է տան Քացի այս բուրջից հիւանդանո- ցը ունենայու է մի մանկաբարձուհի, որը մինչև այսօր դեռ չէ ընտրուած:

Հիւանդանոցի շինութիւնը գտնուում է քա- ղաքիս նոր մասում, Փոքիսով գետի աջ ափի վրա, քաղաքային ուսումնական կողմին, որը առողջապահական տեսակետից բաւական լաւ է յարմարուող տեղ է: Հիւանդանոցը բաւա- կան գեղեցիկ և յարմար շինութիւն է, բաղ- կացած է մօտ 10 սենեակներից, որոնցից 2-ը յատկացած են հիւանդներին, մէկը՝ բժշկի ըն- դունարանն է, մէկ դահլիճ—հիւանդների հա- մաքարտեղի, մէկ դեղատուն, մէկ գործիչների պահեստատեղի և հիւանդների վերջերը օգտնա- ցիտան տեղ է և այլն: Իսկ ներքին յարկում կայ սառցատուն և այլն: Ունի ընդարձակ բազ, որը գարդարված է գեղեցիկ ծաղիկներով և բոյաներով:

Մի այսպիսի հիմնարկութիւն Ախալցխայի օդոս խեղճ քաղաքում գրուել բերելը դժուար է և դա պատիւ է բերում մեր քաղաքային վարչութեան և շինութեան մասնագետների ան- դամներին: Առանձնապէս այս գործում մեծ աշխատութիւն և պատասխանատու էր տուեց քաղաքի տեղագր. Գ. Մոսկովեան և մասնա- ժողովի անդամ՝ Նոստր Գ. Ռուչուկեան, ու- թոյնք անն միջոց և ետանդ գործ գրին այդ անհրաժեշտ հիմնարկութիւնը Ախալցխայում գրուել բերելու համար:

Ինչպէս ասացի, հիւանդանոցում պահվելու է մի մանկաբարձուհի, իսկպէս մի կանոնա- լար մանկաբարձուհու կարիքը քաղաքում չա- շտ մեծ է և չգալի: Ամբողջ քաղաքում չը կայ մանկաբարձուհի և մեր ժողովուրդը գը- տնվում է մի քանի տեղական աղէտ ինքնակոչ, ստամբերի ձեռքին ծիրտ է, թէ և կան մի թէ երկու ուսուցիչ մանկաբարձուհիներ (մէկը գաւառային), բայց նրանք էլ միայն աստիճա- նաւորների և բարձր դասակարգի համար են գործում, իսկ հասարակ դասակարգին ան- մատչելի են: Ուրեմն այսպիսի պայմանների

մէջ որքան անհրաժեշտ և նպատակայարմար է, որ շուտով մեղաւոր ընտրվի տեղական լե- զուներին և բարձրին ծանօթ մանկաբարձու- հի: Իրա վրա հրաւիրում ենք քաղաքային վարչութեան և բժշկի ուշադրութիւնը:

Ս. Ղ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐՆԻ

Շիրակի և Փամբակի զանազան տեղերից ստացած մեր տեղեկութիւնները ցոյց են տա- լիտ, որ օգոստոսի 18-ին գիշերը ընդարձակ տարածութեան վրա փոթորիկ է եղել և օդը ցրտել է: Թիֆլիսի մօտ զամիսների պատճառով մնաւել էին Նաւթուղի մօտ կենդանական թիւերը և այդ պատճառով երկաթուղու գնաց- ըը ստիպված է եղել երկու ժամ ուշանալ: Օդը ամեն տեղ զգալի կերպով ցրտել է:

Մեզ հաղորդում են զանազան քաղաքներից, որ Բաքիի մարզում տառնայնամեակի առի- թով ցանկութիւն ունեն երեկոյթներ և հո- գեմանքի տեսիլներ միջոցով յարգել կանգնեցաւ միջատակը:

Պրագիստը կամ ուրի խօսքով սասձ՝ գրա- կան գործիչներ մեծ քաղաքործութիւններ է անում Ռուսաստանի սահմաններում: Մարզիկ շատ անգամ վերցնում արտատուում են ուրիշի գրուածքը առանց հեղինակի կամքն հարցնե- լու: շատ անգամ էլ աւելի հետու են գնում և գրուածքի տակ իրանց սեփական անունը շը- նում: Այս մի այդպիսի քաղաքործութիւն է կատարվել «Виржевыя Вѣдомости» թերթի էջերում: Գողագրված է յայտնի հեղինակ Պետր Վէյսերգի մի ստանաւորը: Այդ գողութիւնը բացվելուց յետոյ յիշեալ թերթի խմբագրու- թիւնը ներողութիւն է խնդրում, հետեւել տո- ղերը գրելով: «Շատ հաւուս էնք, որ մեր թերթի էջերում թոյլ ենք տուել գողանալու ախարը Պետր Բաեմիկի Վէյսերգի բանաս- տեղութիւնը: Պրագիստի հեղինակը մաւա խմբագրատուն և ցոյց տուեց իր այնտեղը, որի վրա գրված էր—Ախալցխայի Տիպոգր. Սիւ- վիս, քարտուղար՝ ВАКИНІОІА ІЗВѢСТІА»-ի... նա երկաստարդ մարդ էր... Իժեքաղաքը շատ շատ են այդ արհեստով պարագող երի- տաստարդներն ու նոյն իսկ հասակաւորները:

Թիֆլիսի նախնադասից ուղարկեց քաղա- քային վարչութեանը ստորին Նաւթուղի ընա- կիցների խնդիրը, որոնք միջոցորդում են քա- ղաքային շրանցից շուր անցկացնել ստորին Նաւթուղի, որովհետեւ Վերին Նաւթուղու և-

մար քաղաքի գերեզմանատան չիբիները Վե- րին ծայրում, մի կիւն, երկարկանի յիւու- թեան մէջ, ուր գտնեղվում են բացառապէս իյսլանական մարզկանց մարմիններ (15-րդ դա- րուց սկսած), դրված էին և Չէլլերի-Շիրլիերի քաղաքում մասունքները: Պահպանը տարաւ մեզ ներքնայարկը և ցոյց տուեց բազմաթիւ արկղաձև տապանների մէջ՝ Գէօթէի և Շիրլիերի տապանները, միմեանց մօտ դրած, որոնց վրա բազմաթիւ պատկեր են դարձած: Գէօթէի տապանի վերին մասում՝ գլխի մօտ, արկղի մէջ դրված է մի մեծ ոսկեայ պսակ (Պարագա- յից), իսկ Շիրլիերի նոյն տեղում, մի արծա- թեայ պսակ (Համարուղից):

Գերեզմանատանից հեռանալով, դիմեցինք դէ- պի Վայմարի հինաւորը գրադարանը, ուր Գէօթէի երկար տարիներ շարունակ ծառայել է, որպէս գրադարանագետ: Այդտեղ և բազմ- մաթիւ իրեր քաղցր յիշողութիւններով շաղ- կապված են Գէօթէի անուան կետ: Ամեն քա- յարիման նկատում են նրա և Շիրլիերի գա- նազան ժամանակներից վերջրած պատկերները, բնուածքը:

Վերջապէս այցելեցինք Գէօթէի ընդարձակ պարտեզը, իր անկողով, փոփով Վայմարի հիւ- սիտարմանտան մասում, ուր Գէօթէի բնակ- վում և զբաղվում էր ամուսնայ մեծ մասը: Տնակը բաւական անշուք է, բաղկացած մի քանի մերկ սենեակներից: Պատերի վրա կախ- ված են մեծաչոր նկարներ, ի միջի այլոց և Հոսիի հսկայական նկարը, վերջրած Գէօթէի ժամանակից, որ բերել էր իր հետ Բապոնից: Պարտեզի զանազան անկիւններում գտնեղած նոսաբաններ իրանց դարաւոր հնութեամբ վիկայում են լոկելայն այն անցեալը, որ այն- քան փառահեղ ու անսուսոց բազմաչոր մի մե- ծագործ շրջան հիւսեց:

Այս ամբ բոլոր արժանայիշատակ հիւսուտը վայելքը, որոնք Թիբլիսիցիայի մեծ գրու- թեան մայրաքաղաքի պատուաւոր զարդն են կազմում: Իրանք են, որ ձգում, բերում են

դած շրանցը մէկ և կէս վերա հետու է նը- բանցից, և այդ պատճառով նրանք չեն կարող օգտվել նրանից և ստիպված են Գուռի կղզուտ շուրը խմել:

Կէրից «НОВОСТИ» լրագրին հետադրում են, որ քաղաքագետը հրատարակեց հետեւեալը, ընդհատելով ընդհատելով ընդհատելով անկարգութիւնները, յայտնում է մի գիտու- թիւն ընդհանուրի, որ այդպիսի անկարգու- թիւնները ճնշելու համար զօրքեր են կանչ- ված և եթէ շարունակվեն անկարգութիւնները և դիմադրութիւն ցոյց արվի, զօրքերը զէնք կը գործադրեն»:

Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան անցեալ օրվայ նիստի մէջ քննվում էր Թիֆլիսի քա- ղաքային զինուորագրական առեանի նախագա- հի գեկուցումը, որի մէջ նա վարչութեան ու- չադրութիւն է դարձնում այն բանի վրա, որ զինուորագրական առեանի ամբողջ կազմը դա- տի է ենթարկված մի քանի զանգառութիւն- ների համար, որոնք տեղի են ունեցել առեա- նի դիւանապետի օյժերի և միջոցների սահմա- նափակ լինելու պատճառով, որ առեանի նա- խագահը յանձին քաղաքապետի, պատուխա- նատու է գործի արդի և կանոնաւոր ընթացքի համար, որի պատճառով նա ստիպված է լի- նում աւելի շատ ժամանակ նուիրել առեանի գործերին ի վնաս քաղաքային գործերի: Ի նկատի ունենալով այդ, նա խնդրում է մե- ծացնել զինուորագրական առեանի պահպա- նութեան զուտարը 724 ռուբլով և զինուորագ- րական սեղան պահպանելու համար վարչու- թեան մէջ տարեկան 420 ռ.: Առեանի գործա- վարին նշանակել, բազի գանձաւարին նրան արվող 1000 ռուբլուց, էլի 600 ռ., պահպանել երկու թարգմաններից մէկը պաշտօնը, դնե- լով նրա վրա՝ ռեգիստրատորի պաշտօնը, 900 ռ. ռոճիկով տարեկան և այլն: Գնեղելով այդ գեկուցումը, քաղաքային վարչութիւնը հաւա- նութիւն տուեց, որպէսզի գեկուցումը ֆի- նանսական յանձնաժողովի ընտելութեանը ա- ռաջարկուց յետոյ ներկայացնել զուտայի հասաստութեանը աշխա նիւտներից մէկում:

«Тифл. Листокъ» լրագրին հաղորդում են, որ Կովկասեան մեղէնի գիրեկուտի պաշտօնը յանձնելու հարցը ժողովրդական լուսաւորու- թեան միմիտորը յանձնել է գիտութիւններ Ակադեմիայի քննութեան: Այդ պաշտօնի թեկ- նածուներ համարվում են յայտնի ճանապար- հորը Գրիմ-Գրիմուսյո և րոտմիտոր Կազնիսով: Այս օրերու, տեղական լրագրի խօսքով, Ե-

Գերմանիայի և արտասահմանի հետաւոր ծաչ- րերից քաղաքացի ալցիտները՝ գեկուտու հսկայ ախտանների վերջին փշաւանքները: «Շիլլերի օգովարը,—ասաց մեզ գրադարանի պահա- պանը,—մի անգամ իր այցելութեան ժամա- նակ աւել է ի միջի այլոց, «Վայմար եկողը եթէ չայցելէ Գէօթէի հաւաանդ վայրերը, նշա- կուում է նա Վէյմարը չէ տեսել»:

Մնայում ես բանաստեղծ գրքը, մասուանդ Շիրլիերը տարիներ շարունակ ապրել են Այդ- տեղի համալսարանում բաւական ժամանակ ճաստիաօսել և Շիրլիերը, որպէս դոցենտ փրիլ- օսփայտական բարոյագիտութեան Շիրլիերը ունի մնայի մօտ մի մեծ պարտեղ, իր անկող (այժմ առւել չէ պահպանվում որպէս հնու- թիւն, այլ ընկելվում են ուրիշները): Պարտեղի մի անկիւնում տեսանք Շիրլիերի կիտարաձանը, իսկ տանից քիչ հեռու մի նոստարան, առաջը գրած քաղէ սեղան, այն ժամանակից մնացած: Նոստարանի մօտ փորագրված են հետեւեալ տո- դերը. «Hier hat Schiller gewohnt. An diesem alten Steintisch haben wir oft gegessen und manches gute und grosse Wort mit einander gewechselt». Goethe. Gespräch mit Eckermann. («Այստեղ ապրել է Շիրլիերը: Այս քարէ սեղանի մօտ նստել ենք մենք յաճախ և քանի մի յաւ ու մեծ խօսքեր փոխանակել միմեանց հետ»: Գէօթէ: Պատահչութիւն էլ կըբերանի հետ, 1827 թ.):

Մնայում մօտ քան բազէ հեռաւորութեան վրա (երկաթուղու), Դորնբուրգ կողմից փոջ- րիկ գիւղաքաղաքի մօտ, մի վերին աստիճա- նին գեղեցիկ լեռանման բարձրութեան վրա գտնվում է Գէօթէի ամրոցը՝ մի շինութիւն մնացած միջին դարից, իսկ նրանից մի քանի քայլ հեռաւորութեան վրա՝ մեծ դուռով ամ- րոցը: Ամրոցների շուրջը, հետու արարու- թեան վրա, փոփված են գեղանի մարդեր՝ ցա- նած կաղաքերանդ, անուշահոտ բոյաներով Գէ- թէն, ալխարհի այդ մեծ մարդը,—ասաց պա-

փորսիլի է ժամանելու հաղորդակցութեան ճանապարհների մինիտար իշխան Մ. Ի. Սիլիով մի քանի անձանց ուղեկցութեամբ: Այդտեղից մինիտարը աւաւսօբիով կերթայ մինչև Սու- խումս:

Նօփօրսիլից «Нов. Врѣмя» լրագրին հե- ազարում են. «Օգոստոսի 15-ին յայտարարվեց զատավճիտ այն գործի, որով Սօչիի գիւղացի- ները մեղադրվում էին Սօչիի բանար քաղա- քանը անելու և սասիկանին սպանելու հա- մար, այս տարվայ մարտին: Պրօկուրորը հա- ժարվեց մէկին մեղադրելուց, մնացած եօթի մեղադրեց թոյլ: Դատարանը բոլորին էլ մե- ղաւոր համարեց, դատապարտելով նրանց բը- ռադպետութեան մէկից մինչև երկու տարի»:

ԿԱՐՍՒՑ մեզ գրում են. «Օգոստոսի 18-ին կայացաւ պ. Վրոյրի երրորդ ներկայացուցը տեղական սիրողների մասնակցութեամբ: Խա- ղաքից շնոր Դիօզէն և ՎՍԻ տեղ սպիտակը պիեսները: Խաղաթիջներում նուազում էր երիտասարդներից կազմված երաժշտական խումբը՝ ղեկավարութեամբ պ. Ալլամ Մազմա- նեանի. հանդիսակցները, որոնք բռնած էին ընդ րձակ դահլիճի բոլոր տեղերը, վերին ա- ստիճանի գոհ և ուրբայ տրամադրութեան տակ հեռացան դահլիճից»:

ԴԻԼԻՉԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Շրջիկ կաթ- նարանը, որ գնացել էր Պօթոս-Փիլիսայ գիւղի սրտակցային և այլոց գործում էր, դադար- ակցեց այնտեղ իր գործունէութիւնը փոփոխել պատճառով, որ տեղի ունեցաւ օգոստոսի 18-ի գիշերը, սկսած կէս գիշերից փոքր ընդմիջում- ներով, մինչև առաւօտեան 5 ժամը: Սասիկի ցրտեց. ջերմաչափը իջաւ մինչև 20-ի. առա- ւօտեան ձիւն եկաւ: Տեղացիները երկու հո- գի՝ Տիգրան Բաղալեան և Ատուտածատուր Ալիխանեան, շարունակ սարուան էին և կա- րողացան սոփորել սեպարատոր բանեցնելը և խնդրի հարելը: Սրանք մտադիր են անպատ- ճառ գարնաից սեպարատոր ունենալու»:

ՄՕՂԻՆԻՑ մեզ գրում են. «Մեզ մօտ են Չարիֆեան ամուսինները և Ոսկանեան, օգոս- տոսի 17-ին առելն իրանց առաջին ներկայա- ցումը: Խաղաքին առանց յուշարարի «Հիւր», «Ալլամ և Սա» ու մի անունում վօքալի: Ներ- կայացումը շատ լաւ անցաւ: Չը նոյնը որ տոնավաճառի ժամանակ էր, սակայն ժողովրդի թիւը բաւարար էր: Միայն մի բան շատ ցու- ւալի է, որ սովորական դահլիճի համար առ- նում էին 10 ռուբլի, իսկ այս անգամ դերեկ-

լատական ծերունի պարտիզպանը ոգևորված ասնով.—օրիսհար էր գեղեցիկ բուսականու- թեան Մարգրի այս սիւստեմով դասաւորու- թիւնը մեծ մասամբ մնացած է դեռ նրա ժա- մանակից: Նա ինքը հսկում, խնամում էր մեծ սիրով:

Գէօթէի ամրոցի դռան վրա, 1609 թ. լա- տիներէն փորագրվել է հետեւեալ տողերը. «Gaudeat ingredients, laetetur et aede rece- dens, His, qui praetereunt, det bona cumata deus»: Այդ տողերը թարգմանել է Գէօթէն այս- պէս. «Արարի ու դուարձ մտնում եմ ես ներս և կրկին հեռանում թեզինց: Որպէս թափառա- կան գնում ես դու հետու, Ատուտած օրհնէ ջո ուղին»: Մտնում ենք ամրոցի ներքու: Դա բազմ- մաթիւ սենեակներից բաղկացած մի շինու- թիւն է, բաւական հարուստ կան կարաւորով: Պատկերներ, ժողովածուներ տեսանք այնտեղ մեծ քանակով: «Այստեղ, այս սենեակում,— ասաց պալատական պարտիզպանը, ցոյց տա- լով Գէօթէի կարկնեալը—գրել է Գէօթէն «Ճատուտի» մի մասը և «Թիֆլիսի» նա մամա- վայ մեծ մասը տարում էր այս գեղեցիկագորգ վայրում: Գէօթէի ամրոցի պատուհաններից հետու դիտողը զմայլվում, հիանում է վերջին ծայր: Այդ սեպական բարձրութիւնից ներքեւ, հարթ տարածութեան վրա, ընկած է Կոնստանդ կոչ- ված գիւղը, իսկ նրա մօտով խաղաղ ու անաղ- մուկ հոսում է Չապլէ գետը՝ պտուտաւոր ճա- նապարհով:

Այդ հիասթանջ ընտելութեան, հովառուն գե- փուրի կինդանարա չըջապատի մէջ է լարել մեծ բանաստեղծը իր անմահ մուսային և ար- տադրել այնպիսի փեղեգբանայակ երկիր, որոնք ամբողջ աշխարհից համարված փայտայանքի մէջ ապրել են, ապրում են և դեռ կապրեն շատ ու շատ դարեր:

Բ. Իշխանեան

ԵՆ Ա

